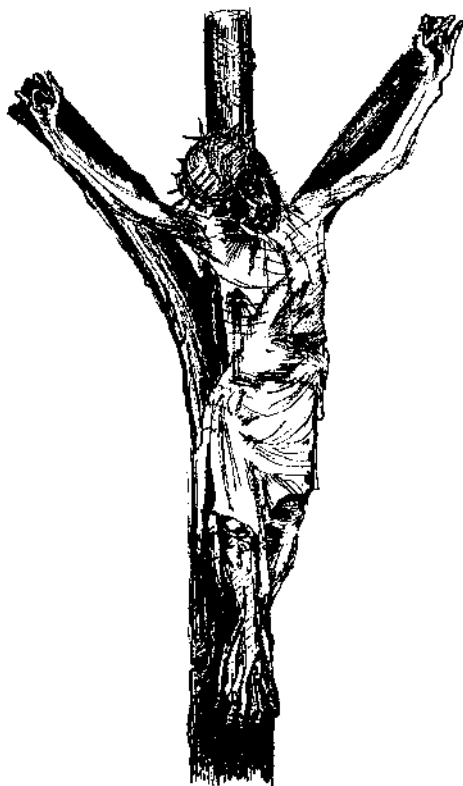

Zpravodaj farnosti: Říčany

Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokoruje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít?

Iz 58,5-6

Při každé návštěvě kostela namáčíme prst ve svěcené vodě, která je v kropence a děláme kříž - je to zbožný úkon: připomínka křtu, kdy nám kněz vyléval vodu na hlavu a dostali jsme posvěcující milost. Voda je v biblickém slova smyslu znakem Božího požehnání. Tam, kde je poušť - tam není místo pro život.

Na bílou sobotu v kostele budeme obnovovat křestní závazky, budeme si připomínat svůj křest a prosit o Boží požehnání a lásku. Ale to vše by bylo zbytečné, kdybychom sami nechtěli požehnání vyprošovat a lásku dávat.

Ať už tedy půjdeme do kostela a požehnáme se svěcenou vodou,

nebo jen půjdeme kolem, chtějme se každý alespoň trošku připodobnit Bohu, ke kterému se KAŽDÝ modlíme, dobrotou a láskou.

Váš P. Konstantin

➤ **Poděkování**

• **Ohlédnutí za adventní duchovní obnovou v Říčanech**

Po přečtení posledního Zvonu jsem si uvědomila, že my, co jsme se zúčastnili adventní obnovy v Říčanech, jsme dlužni P. Konstantinovi poděkovat. Protože nejen v Kostelci u Křížku, ale také v Říčanech jsme prožili krásné duchovní cvičení. Farář P. Konstantin si nepotrpí na skrupule, ale zato nás přijal s otevřeným srdcem a obnova se podobala starokřesťanskému Agape. Z jeho myšlenek se mě velmi dotkla jedna. Probíral totiž Desatero, jak mu rozumí on. K pátému přikázání "Nezabiješ" řekl: „No, ještě, abys tak někoho zabil! Ale můžeš též zabít lidský vztah. To je také špatně.“

Obnovy se také zúčastnil Dr. Rejchrt, který nám rozdal krásné publikace o sv. Anežce České.

Naše poděkování patří jak panu faráři tak našemu nebeskému Otci, který se o nás takto stará.

ys

Poznámka: I v minulém čísle se mělo objevit poděkování, jelikož se mi vymazaly všechny příchozí e-maily a autorka, která poděkování zaslala, text neměla uložený, poděkování nebylo zařazeno. Tímto bych se rád omluvil. Timotej

• **Výprava do říše loutek**

Naši duchovní otcové P. Konstantin a P. Timotej nás pozvali do premonstrátského strahovského kláštera na unikátní výstavu loutek. Ve středu 24. února 2010 ožilo říčanské nádraží osmnácti dětskými hlásky, které doprovázel otec Konstantin, dvě katechetky a dvě maminky. V Praze jsme se sešli se skupinkou dětí z Kostelce u Křížků

v doprovodu paní katechetky. Cesta po Praze rychle uběhla a již jsme vcházeli do starobyklých chodeb kláštera. Děti i dospělí zaujala pestrost výstavy, zblízka jsme si prohlédli scény z různých loutkových filmů. Mohli jsme též obdivovat, kromě jiného, legendární kostým pana Tau i jeho černou kouzelnou buřinku. Velká scéna z “ Broučků “ nadchla každého, a tak jsme se možná všichni cítili, že jsme tak trochu uprostřed pohádky, a také jsme možná toužili vstoupit do rozsvícených chaloupek. I dospělí si vzpomněli na pohádky z dětství a znovu například ožil “ Uzel na kapesníku “, kdysi velmi zajímavá a poučná pohádka. Také Pat a Mat se nám ukázali v celé své kráse i s jejich legendárním domem. Líbilo se nám i promítání pohádky, které výstavu doplňovalo. Znovu jsme si uvědomili velikost Jiřího Trnky, který již od roku 1948 získával za své dílo mnoho mezinárodních ocenění.

Děkujeme otci Konstantinovi a otci Timotejovi za možnost shlédnout tuto zajímavou výstavu.

mp

➤ **Liturgie**

❖ **Svatý týden**

Ve svatém týdnu slaví církev tajemství spásy, která Kristus vykonal v poslední dny svého života od začátku svého mesiánského vjezdu do Jeruzaléma. Postní doba pokračuje až do Zeleného čtvrtku. Od večerní mše na památku Večeře Páně začíná velikonoční triduum, které pokračuje na Velký pátek a Bílou sobotu, vrcholí velikonoční vigilií a končí nešporami Zmrtvýchvstání Páně.

- **Květná neděle** – pašijová

Spojuje předpověděný Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení. Památka vjezdu Páně do Jeruzaléma se koná odedávna slavným průvodem, jímž křesťané slaví tuto událost; napodobují

volání a projevy židovských zástupů, které vyšly naproti Pánu a volaly: „Hosana.“ Věřící, kteří se zúčastní průvodu, drží v rukou ratolesti palmové nebo z jiných stromů. Posvěcené ratolesti se uchovávají doma a připomínají věřícím Kristovo vítězství, oslavované tímto průvodem.

❖ **Velikonoční triduum**

Jinak také triduum ukřižovaného, pohřbeného a vzkříšeného Pána, protože se v něm zpřítomňuje a koná velikonoční tajemství, to je přechod Pána z tohoto světa k Otci. Slavením tohoto tajemství se církev liturgickými znameními a svátostmi spojuje v důvěrném společenství s Kristem, svým Ženichem. **Velikonoční půst v prvních dnech tridua je posvátný, protože jí byl vzat Ženich.** Na Velký pátek, v den umučení Páně, se zachovává přísný půst zdrženlivosti a újmy; a doporučuje se ho zachovávat i na Bílou sobotu, aby církev s povznesenou a otevřenou duší vstoupila do radosti naděje Zmrtvýchvstání Páně.

Na Velký pátek a na Bílou sobotu se doporučuje společné slavení modlitby se čtením a ranních chval.

- **Velký pátek** – po příchodu k oltáři pozdraví kněz a přísluhující oltář hlubokou úklonou a vrhnou se na tvář. Tato prostrace, protože je to obřad vlastní tomuto dni, má být bedlivě zachována, jelikož naznačuje jak ponížení člověka pocházejícího ze země, tak zármutek a bolest církve. Věřící při příchodu kněze stojí, pak si kleknou a setrvají chvíli v tiché modlitbě. Během obřadu má mít každý věřící možnost uctít kříž.
- **Bílá sobota** – církev setrvává v modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti, a také o jeho sestoupení mezi mrtvé. Očekává v postu a modlitbě vzkříšení.
- **Neděle Zmrtvýchvstání Páně**
 - *Vigilie svaté noci* – tato noc je podle prastaré tradice zasvěcena Pánu. Vigilie připomíná svatou noc, kdy Pán vstal z mrtvých, a je považována za „**matku posvátných vigilí**“. Velikonoční vigilie, které židé každoročně slavili jako památku na velikou noc, kdy přenocovali v očekávání

přechodu Pána, který je měl vysvobodit z faraónova otroctví, to byl předobraz pravého přechodu Kristova, totiž noci opravdového osvobození, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu.

„Slavení velikonočního tridua ať se koná v katedrálách a farních kostelích; v jiných kostelích pouze tehdy, může-li se konat důstojně. Nemá se konat tam, kde není možný dostatečný počet účastníků, ministrantů a zpěváků.“ (Římský misál)

- *Den velikonoční slavnosti* – mše má být slavena co nejslavněji. Jako úkon kajícnosti ať se použije kropení vodou posvěcenou o velikonoční vigílii a přitom ať se zpívá antifona „Viděl jsem pramen vody“ nebo jiný zpěv křestního charakteru. Je možné zachovat i místní zvyky. V našich kostelích budeme světit velikonoční pokrmy.

Dle instrukce o posvátné liturgii

➤ **Odpustky**

❖ **Uděluje se plnomocný odpustek:**

- věřícímu, který zbožně přijme požehnání Urbi et Orbi (městu a světu) udělované nejvyšším veleknězem a to i prostřednictvím rozhlasu či televize
- věřícímu, který o Zeleném čtvrtku během slavného výstavu Nejsvětější svátosti po mši svaté na připomínku poslední večeře Páně se zbožně pomodlí sloky **Tantum ergo** (Před svátostí touto svatou ...)
- věřícímu, který se během liturgie o Velkém pátku zbožně účastní adorace kříže
- věřícímu, který vykoná pobožnost křížové cesty nebo prostřednictvím televize či rozhlasu zbožně sleduje křížovou cestu vedenou nejvyšším veleknězem

Zpracováno podle ERCHIRIDIONU
ODPUSTKŮ

➤ Napsali jste nám...

❖ Vybráno z knih

▪ **Bernhard Langenstein: DOBROPŘEJ** - příběh o putování za štěstím.

Ráda bych vám představila knížku, která pobaví, zahřeje na duši, ale vede i k zamyšlení.

Starý tulák putuje světem jen se svým malým přítelem, třpytivým podivuhodným červeným broučkem. Při svém putování dorazí skoro až na konec světa a je po celém svém harcování světem unavený. Zamyšlený se uvelebí do mechu a jeho přítel se snaží přijít na to, co ho trápí.

„Co je s tebou?“ – „Přemýšlím!“ ... „A co děláš, když přemýšlíš?“ – „Hm“, zabručel stařík, „kladu si otázky.“ – „Jaké například?“ naléhal brouk. – „No, takové složité, jako třeba: K čemu jsem na světě? Proč pořád pobíhám, od jednoho města k dalšímu ...? Co je správné a co ne? Co mám dělat? No, prostě takovýchle otázky...“ – „A proto se tak mračíš? Na takové otázky ti přece dokáže odpovědět každé děcko.“ ... „Jsi na světě proto, abys byl šťastný a druhým nosil štěstí,“ poučil ho brouk. „No když myslíš,“ přisvědčil tulák, ale po chvíli přece jen namítl: „Jenom kdyby to s tím štěstím bylo tak jednoduché, příteličku!“ ... „Pouhým přemýšlením se totiž ke štěstí nedojde,“ pípнул brouk. – „Tak čím?“ – „Životem přece!“ ... „ale když už se jednou chceš poučit, tak ti prozradím, čím správný život začíná.“

„Správný život začíná správnými přáními. Kdo umí mít přání, ten se ještě nevzdal naděje. A naděje dokáže všechno.“

Ale ne vždycky je to tak jednoduché přát si ta správná přání. To zjistil i starý tulák se svým přítelem na cestě po *Nešťastnicku*. Uvidíme však, že někdy stačí, aby i jen jeden člověk měl to správné přání, které převrátí zaběhnutý a předem daný život celého města a

nakonec i země jako je *Nešťastnicko*.

„Opravdová proměna,“ odpověděl poutník, „nezačíná tak, že ti někdo štěstí přinese, ona začíná v tobě. Tím, že v sobě odhalíš své životní přání. A říkám ti: To přání nemůže být dost veliké. Musí ti vyplnit duši až do posledního koutku.“

„Žádný příkop není hlubší než příkop v tobě, a žádný most není mohutnější než most, na němž ze břehu přání dospěješ na břeh skutečnosti.“

md

• **Eduard Martin: Andělé nás neopouštějí**

Knihy příběhů, které zachycují ony okamžiky, které jsou jakýmiśi osudovými životními výhybkami. Zdánlivě mohou být nenápadné, a přece mívají rozhodující úlohu.

Velký dar

Úryvek z příběhu Moje babička měla šest dětí a k tomu velké hospodářství a přitom stále dobrou náladu..... Babička vždycky poradila. Vždycky obešla otázku z různých stran, a tím ji ukázala daleko srozumitelnější. Jednou jsem byla zase v “bezvýchodné situaci“. A babička mi ukazovala, že nejsou bezvýchodné situace. Z každé tmy, říkávala babička, vede cesta ke světlu. Každá tma, říkávala babička, je předjitřní.....

Zeptala jsem se jí, jak může tak dobře radit starým i mladým. I dětem... Usmála se.

Víš, vždycky když někdo chce, abych mu řekla, co by měl dělat, tak si představím, že je u mě na návštěvě Panna Maria... A že by měla poradit ona. Kdybych radila já, hloupá ženská, která má jenom základní školu, tak bych nikdy nemohla nikomu nic rozumného říct. Jenže já se snažím dívat na všechno tak, jako by mi naslouchala Panna Maria, a snažím se radit tak, jak si myslím, že by ona chtěla, abych poradila. Snažím se radit tak, aby ten, komu radím, mohl mít

z mojí rady radost...

Zkus si vždycky představit, co by ti, když si nevíš rady, asi tak poradila Panna Maria.

Jakou cestu **k radosti** by ti poradila...Já se tak snažím radit sama sobě po celý život a ještě se nestalo, že by se mi taková rada nevyplatila. Copak slova **rada a radost** nevypadají podobně?

Mp

❖ Zamyšlení

Slovo života

Kolikrát v životě cítíš potřebu, aby ti někdo podal pomocnou ruku, a zároveň vidíš, že nikdo nemůže vyřešit tvou situaci. Právě tehdy se obracíš na Někoho, kdo dokáže i nemožné. Ten Někdo má jméno: Ježíš. Poslouchej, co ti říká:

„Amen, pravím vám: Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, můžete říci této hoře: „Přesuň se odtud tam!“, a přesune se: a nic vám nebude nemožné.“ Mt 17,20

Ano potřebujeme víru, pokoj, důvěru, pevné spolehnutí se na Boha, našeho Otce. Bůh je láska. Víme, že nás Bůh miluje! A tak často zapomínáme. Zapomínáme ptát se, poslouchat, důvěřovat.

Příběh, který zaznamenala Chiara Lubichová, mluví silně k srdcím.

Dívka Lella začala pracovat mezi Vlány v Belgii. Po několika měsících ji začal trápit pocit sklíčenosti a samoty. Cítila se osamělá mezi lidmi, kterým chtěla s láskou sloužit. Mluvila totiž jazykem, který nebyl vlastní ani jí, ani těm, kteří ji poslouchali. Mnohokrát se snažila **odstranit horu** nepochopení. Utkvěla jí v mysli smutná tvář její kolegyně Godelieve. Ta se ten večer zavřela ve svém pokoji, aniž by se u večeře dotkla jídla. Lella se pokusila za ní jít, ale před dveřmi se zastavila, ráda by zaklepala, ale nebyla si jistá jakými slovy vyjádřit to, co chtěla. Tak to opět vzdala.

Ráno vešla do kostela a posadila se do poslední lavice, s tváří

skrytou v dlaních, aby si nikdo nevšiml jejích slz. To bylo jediné místo, kde nebylo třeba mluvit cizím jazykem, kde nebylo třeba něco vysvětlovat, protože tu byl Někdo, kdo rozuměl i beze slov. Jistota, že jí Ježíš rozumí, jí dodala odvalu a s úzkostí se ho zeptala: „Proč nemohu s ostatními dívkami sdílet jejich kříž a říci jim, co jsi mi ty sám dal pochopit, když jsem se s tebou setkala, že každá bolest je láskou?“

Jako by u svatostánku čekala odpověď.

Když sklopila hlavu, ulpěly jí oči na evangeliu toho dne: **„Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“** Ta slova ji hluboce zasáhla, a ona pocítila velký pokoj.

Když se vrátila na snídani, potkala Annu, dívku, která se v domě staralao pořádek. Pozdravila ji a následovala do kuchyně, kde jí beze slova začala pomáhat. Jako první přišla Godelieve. Přišla pro kávu a spěchala, aby se s nikým nesetkala. Když však uviděla Lellu, zastavila se.

Ten večer dojela Godelieve cestou domů Lellu na kole. Tak aby jí Lella rozuměla, jí tiše řekla: „Dnes nebylo třeba slov. Řekla jsi mi svým životem: „Miluj i ty!“

H o r a s e p ř e s u n u l a .

Naše úkoly se někdy zdají nemožnými. Právě tehdy však Ježíš ujišťuje „své“, že vírou „přenesou hory“ lhostejnosti a nezájmu světa. Víra, kterou Ježíš žádá od svých učedníků, spočívá právě v tomto postoji plném důvěry, který umožňuje Bohu, aby on sám projevil svou moc.

Soustředíme-li se na modlitbu, Bůh mluví a působí v nás pokoj a klidné nitro, ve kterém přicházejí odpovědi na naše otázky. Vše dávejme Bohu – radost, bolest .

On vše proměňuje v lásku.

podle Chiary Lubich napsala hz

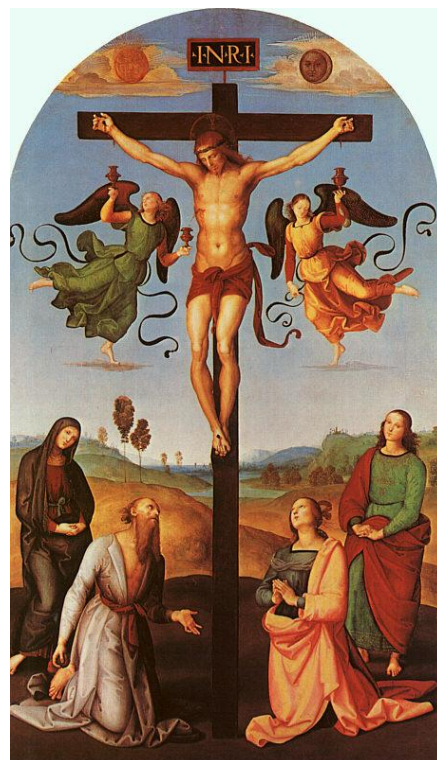
❖ Z vlastního pera

Velikonoční

Po zimě už zajásejme,
svátky jara přivítejme,
oslavme v nich svého Pána,
v němž je za nás oběť dána.

Aby přiblížil nás Otci blíže,
trpěl za nás muky kříže,
svoji smrtí prolil krev i krvavý pot,
s utrpením nám otevřel věčný život.

Proto rádi k Němu pospíchejme,
rány jeho s láskou zulíbejme,
už těšíme se s vírou mnoho let,
až sestoupí zas pro nás z nebe zpět.

Drahlava Marie Š.

➤ Pozvání

❖ Postní duchovní obnova se uskuteční:

- 27. března se uskuteční postní duchovní obnova v Kostelci u Křížků, kterou povede P. Pavel Debek. Obnova bude zahájena v 9⁰⁰ hod., předpokládaný konec je v 14³⁰ hod.

Prosíme zájemce, aby se zapsali na archy, které budou k dispozici v jednotlivých kostelech.

❖ Setkání mládeže

setkání mládeže ve **věku od 12 do 16 let** se uskuteční

26. března 2010 na faře v Kostelci u Křížků. Pokud budete potřebovat zajistit dopravu, obraťte se buď na Mirku Dvořákovou (733 217 243) nebo na Štěpánku Šebkovou (721 772 817). Je třeba se domluvit alespoň 1 den dopředu.

▪ setkání mládeže **od 17 let** se uskuteční v pátek 12. března na faře v Kostelci u Křížků, pokud budete potřebovat zajistit dopravu, obraťte se na kaplana P. Timoteje (737 515 491)

❖ Poutní zájezd

ŘÍM - PADOVA - ASSISI

Poutní zájezd farnosti Říčany

Duchovní doprovod P. Konstantin Mikolajek

Program bude na letáčcích v kostelích

Termín: 22.11. – 30.11.2010

Cena: 8.200,- Kč

Cena zahrnuje: dopravu klimatizovaným autobusem, 6 x ubytování v poutním domě Velehrad ve 2-3 lůžkových pokojích 6x polopenze, 1x oběd ve stylové restauraci, kompletní pojištění, duchovní doprovod, služby průvodce

Cena nezahrnuje: vstupy do navštívených objektů cca 35 EUR

„Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl.“

Radost a pokoj, který dává vzkříšený Kristus, ať naplní Vás a všechny Vaše blízké. Přejeme Vám požehnané velikonoční svátky a neseme Vás v modlitbách.

Vaši duchovní P. Konstantin a P. Timotej

➤ Oznámení

<i>Velikonoční triduum v Říčanech</i>			
Zelený čtvrtek	18 ⁰⁰ hod. 21 ⁰⁰ hod.	Poslední večeře Páne s obřadem umývání nohou Vigilie Velkého Pátku s pašijemi	★ 19 ⁰⁰ hod.
Velký pátek	06 ⁰⁰ hod. 15 ⁰⁰ hod. 18 ⁰⁰ hod. 21 ⁰⁰ hod.	Ranní chvály Křížová cesta Velkopáteční obřady Vigilie Bílé soboty	A D O R A C E
Bílá sobota	08 ⁰⁰ hod. 09 ⁰⁰ hod. 21 ⁰⁰ hod.	Ranní chvály Svěřování pokladů církve čekatelům křtu - kostel Četba Písma svatého - náměstí Vigilie Zmrtvýchvstání Páně	21 ⁰⁰ hod.
Neděle Zmrtvýchvstání	09 ³⁰ hod.	Mše svatá se žehnáním pokrmů	

★Žádáme všechny, aby se zúčastnili adorace a hlídání kostela a zapsali se na seznam v kostele.

<i>Velikonoční triduum ve Velkých Popovicích</i>			
Zelený čtvrtek	18 ⁰⁰ hod.	Poslední večeře Páne s obřadem umývání nohou	od 19 do rána adorace
Velký pátek	18 ⁰⁰ hod.	Velkopáteční obřady	
Bílá sobota	20 ³⁰ hod.	Vigilie Zmrtvýchvstání Páně	
Neděle zmrtvýchvstání	09 ³⁰ hod.	Mše svatá se žehnáním pokrmů	

!!! Nedělní mše svaté, spojené se žehnáním pokrmů, budou v ostatních kostelích dle pravidelného rozpisu!!!

ZVON - farní zpravodaj

Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, +420 737 515 491

e-mail: timotejpv@centrum.cz, www.ricany.cz/farnost

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakce: P. Timotej M. Pavel Vácha O. Praem, Miloslava Pangrácová

Cena: dobrovolný příspěvek.

Redakční uzávěrka pro příspěvky do dubnového čísla je **25. 3. 2010**